

ikke have været ganske anderledes sammen-
sat? Jeg ved vel, at det er ikke den højt-
ærede Indenrigsminister, med hvem vi har
at gøre ved det her foreliggende Forslag,
som har nedsat Kommissionen, det er den
højtærede Handelsminister. Men det kunde
være, at den højtærede Indenrigsminister
kunde paavirke den højtærede Handels-
minister — der vilde maaske endnu være
Tid dertil — til at faa forandret Kommis-
sionens Sammensætning ved Tilsætning af
nogle Repræsentanter dels for Rigsdagen,
dels for det forsikringsøgende Publikum og
dels for Forsikringsraadet o. s. v., saa at
den kort sagt fik en Sammensætning, der
bedre kunde give Løfte om et Resultat, end
Kommissionen kan med sin nuværende
Sammensætning.

Det er, som sagt, af den allerstørste Be-
tydning, at ogsaa de andre Forsikrings-
brancher kommer under Kontrol, og de
udmærkede Erfaringer, vi har i Retning af,
hvad det har hjulpet paa Livsforsikrings-
virksomheden, at vi har faaet Livsforsik-
ringsselskaberne under Kontrol, burde, synes
jeg, anspore den høje Regering til ogsaa
at bringe de øvrige Brancher under Statens
Kontrol. Den højtærede Indenrigsminister
er jo en stærk Modstander af, at Staten skal
overtage Forsikringsvirksomheden, hvad vi
Socialdemokrater allerhelst vilde have; den
højtærede Indenrigsminister talte endnu for
faa Dage siden om det uheldbringende ved
en saadan Overførelse af Forsikringsvir-
ksomheden til Staten. Man maa derefter gaa
ud fra, at hele Regeringen er enig om ikke
at ville gaa med til en saadan Statsvirksom-
hed, i hvert Fald ikke foreløbig. Saa hen-
stiller jeg da til den højtærede Regering, at
den i hvert Fald sørger for at faa en Stats-
kontrol med disse Virksomheder, saaledes
at alle Forsikringsbrancher, ligesom for Øje-
blikket Livsforsikringsbranchen, kan gøre
Krav paa en Tillid hos Publikum, som de
for Øjeblikket ikke nyder.

Med disse Par Ord skal jeg anbefale
Lovforslaget til videre og velvillig Behand-
ling her i dette høje Ting.

Christmas Møller: Behandlingen af
dette Lovforslag er, om ikke i formel, saa
i reel Forstand en Fortsættelse af den For-
handling, der fandt Sted i Landstinget for-
rige Aar, og det er da ganske naturligt, at
man under Forhandlingerne her i Folke-
tinget i særlig Grad beskæftiger sig med de
Spørgsmaal, som var fremme under Lands-
tingets Forhandlinger. Man havde den
Gang ønsket at faa dette Lovforslag ført
igennem saa hurtigt, at det ogsaa kunde

være naaet til Behandlingen her i Folke-
tinget; men da Landstinget afsluttede sine
Forhandlinger saa sent, lykkedes dette ikke.
Jeg skal derfor kun beskæftige mig med
nogle ganske enkelte af de Spørgsmaal dette
Lovforslag vedrørende, som var stærkt
fremme under Forhandlingerne i Lands-
tinget, og med Hensyn til hvilke der ikke
var fuldkommen Enighed mellem de for-
skellige Partier.

Jeg vil da gerne først sige, at den Ten-
dens, der er i dette Lovforslag, tiltaler i og
for sig ikke mit Parti særlig meget. Ten-
densen i Lovforslaget gaar ud paa at lempe
Bestemmelserne baade angaaende Sikker-
heden og angaaende den Værdi, Værdipa-
pирerne skal sættes til, til Gunst for For-
sikringsselskaberne, og dette tiltaler ikke
mit Parti særlig meget. Men med Hensyn
til de tre Hovedspørgsmaal, som er fremme:
Spørgsmaalet om Sikkerhedsfonden, om de
uafskrevne Erhvervelsesomkostninger og om
Værdipapirerne, skal jeg ikke sige noget om
de to første Punkter, da der i Landstinget
blev opnaaet Enighed mellem alle Partier
om en bestemt Affattelse af de paagældende
Punkter. Men med Hensyn til Spørgsmaalet
om Værdiansættelsen af Værdipapirerne i
Selskabernes Regnskaber vil jeg gerne gøre
et Par Bemærkninger.

Her var Stillingen i Landstinget den,
at de to Partier, Venstre og de Radikale,
afgav een Indstilling, og det konservative
Folkeparti og Socialdemokraterne afgav
en anden angaaende Ændringen til Lovfor-
slagets § 9. Nu er jeg for mit Vedkommende
ganske klar over, at Spørgsmaalet om
Affattelsen af § 9 i og for sig ikke vedrører
dette, om Selskabets Stilling bliver mere
eller mindre god. Selskabets økonomiske
Stilling er selvfølgelig ganske den samme,
hvad enten man opstiller Regnskabet paa
den ene eller den anden Maade, men det,
vi for vort Vedkommende dog ikke helt kan
se bort fra, er, at man giver Lov til at op-
føre Værdipapirer til en vis højere Værdi i
Regnskabet, end de virkelig har, altsaa
tillader en anden Opstillingsmaade, end
Tilfældet er for Bankers og Sparekas-
sers Vedkommende. Jeg vil gerne med
Hensyn til den Affattelse, som Lovfor-
slaget i Øjeblikket har, rette et enkelt Spørgs-
maal til den højtærede Indenrigsminister,
idet jeg for øvrigt er ganske klar over, hvad
ogsaa den ærede foregaaende Taler udtalte,
at nogle af de paagældende Punkter egner
sig bedre til Drøftelse i Udvalget. Det
Spørgsmaal, jeg ønsker at rette til den højt-
ærede Indenrigsminister er, følgende: Naar
der i Lovforslagets § 9 staar en Bestemmelse